

ÅRSBERETNING 2018 · ESBJERG KUNSTMUSEUM

ÅRSBERETNING 2018 · ESBJERG KUNSTMUSEUM

ÅRET GENERELT

På Esbjerg Kunstmuseum kan vi se tilbage på 2018 som et ambitiøst og fagligt set yderst succesrigt år, hvor museet kunne høste stor anerkendelse inden for alle virkeområder. I april måned modtog vi den endelige udgave af Slots- og Kulturstyrelsens kvalitetsvurdering (for perioden 2013 til primo 2017), der gav museet topkarakter og generelt betegnede det som en “veldrevet virksomhed med en professionel ledelse og bemanning.”

Styrelsen roser bl.a. museet for at have “en klar faglig profil” og for at “arbejde med en kvalitativ udvikling af særligt sin forsknings- og formidlingsvirksomhed med afsæt i museets ansvarsområde og forskning i publikumsoplevelser”, og for i det hele taget at have “et højt fagligt niveau inden for især forskning og formidling, som løftes sammen med en lang række strategiske samarbejdspartnere lokalt, nationalt og internationalt”. De tilføjer, at forskningen har et “utroligt omfang, museets resourcegrundlag taget i betragtning”.

Denne vurdering fik vi bl.a. på baggrund af tre forskningsprojekter: dels et kunstvidenskabeligt treårigt postdoc-projekt om selve kernen i museets samling, den konkrete kunst, og dens sociale potentiale, dels et samarbejde om et flerårigt projekt, der under Det Frie Forskningsråds excellensprogram beskæftiger sig med æstetisk erfaring og undersøger, hvordan oplevelser med billedkunst påvirker os, og endelig et kunstvidenskabeligt og publikumsundersøgende forskningsprojekt, der er integreret i det *Wunderkammer*-projekt, som vi fik Bikubens fondens udstillingspris *Vision* for i 2017. Med prisen honorerer fonden en visionær idé, som “kan skabe rum for nytænkning af udstillingsformater med kunsten i centrum”. I vores vindende projekt, der realiseres over tre år (2018-2020), gentænker vi det klassiske wunderkammer som aktuel udstillingsform, hvor kunsten bl.a. bringes i samspil med naturvidenskabelige forsøg på at skabe forståelser af verden. Denne grundlæggende opfattelse af, at viden er en tværfaglig disciplin, anerkendte juryen, der ligeledes fremhævede, at vi involverer publikums egne erfaringer og forestillinger som en del af kunstopplevelsen og dermed tænker kunstinstitutionen ind i en verden, hvor mennesker er levende individer og kollektiver – ikke bare museumsgæster.

I 2018 matchede vi således udstillingsmæssigt Styrelsens topkarakter bl.a. ved at realisere vores visioner om at fungere som æstetisk laboratorium for både kunstnere, forskere, publikum og os selv i den første del af *Wunderkammer*trilogien. Og i overensstemmelse med museets særlige profil satte vi i alle årets særudstillinger nye standarder for, hvordan udstillingen kan anvendes som medium til både at fremsætte nye teser som visuelle argumenter, sætte samfundsrelevante problemstillinger på dagsordenen og involvere publikum.

Inden for formidlingsområdet værdsætter styrelsen i kvalitetsvurderingen, at vi “iværksætter formidlingsinitiativer på et højt fagligt niveau, som er en velintegreret del af museets øvrige faglige opgavevaretagelse”, og at den ligesom forskningsområdet har “opnået national anerkendelse gennem priser”. De roser desuden formidlingen for at være “omfangsrig og differentieret med brug af varierede formidlingsformer, målrettet alle målgrupper fra børn i dagtilbud til voksne.” Netop inden for dette område lagde medarbejderne i 2018 fortsat mange kræfter i de to storstilede samarbejdsprojekter, som museet udviklede og skaffede midler til i 2016, og som begge blev afsluttet i 2018. Det ene bragte hver enkelt

skoleelev i kommunen i nærkontakt med de lokale natur- og kulturinstitutioner, mens det andet gav små børn føling med billedkunst ved at bygge bro mellem kunstmuseet og daginstitutionerne. Også det inciterende krydsfelt mellem billedkunst og andre kunstarter, som museet har været engageret i siden slutningen af 90'erne, blev opdyrket i flere synæstetiske og interaktive projekter for publikum i alle aldre. I tilknytning til de enkelte særudstillinger gennemførte vi desuden workshops og inddrog i det hele taget publikum som medskabende på forskellige måder.

Erhvervelsesmæssigt blev samlingen efter ansøgninger tilført værker, der fornemt komplementerer de hovedpositioner, som kendetegner museets samling.

Også økonomisk endte 2018 med et flot resultat. Det beløb, vi af vores ordinære driftsmidler afsætter til vores kunstfaglige arbejde – udstillinger, forskning, formidling og erhvervelser – voksede yderst tilfredsstillende for første gang nogensinde med hele **1500 %** i ekstraordinære tilskud og lå dermed langt over sidste års historisk flotte resultat på 700 %. På grund af denne store opbakning til museet fra såvel virksomheder som dem, der administrerer fonde og kulturministerielle puljer, og på trods af de dramatisk store nedskæringer i museets driftsbudget lykkedes det at fastholde museets stabile økonomi med et regnskab i noget nær balance, hvilket især skyldes de store, øremærkede fondsbevillinger, men også vores nødtvungne tilbageholdenhed med omkostninger inden for bl.a. erhvervelser.

Både udstillinger og formidlingsmæssige aktiviteter nød de nationalt dækkende og de lokale mediers store bevågenhed. Det gav os hver gang sendetid i æteren og såvel meget positive anmeldelser som stort anlagte featureartikler. Og således nåede Esbjerg Kunstmuseum og samtidskunsten atter ud over kommunegrænsen.

UDSTILLINGER

I januar kunne man stadig opleve udstillingen *Villa til Ragna og Franka*, som med udgangspunkt i Franka Rasmussen og Ragna Braases stoflige relieffer og rumlige konstruktioner rejste spørgsmål om, hvor grænserne går mellem såvel kunst og hverdagsgenstande som kunst og kunsthåndværk. De to kunstneres pionerarbejde blev i udstillingen vævet sammen med samtidskunstneriske værker af 13 inviterede kunstnere til et sanseberusende totalværk, der var kurateret af billedkunstnerne Torgny Wilcke og Charlotte Thrane. *Villa til Ragna og Franka* rejste fra Esbjerg Kunstmuseum videre til Kastrupgårdsamlingen.

Denne udstilling blev afløst af et særligt publikumsinddragende og eksperimenterende udstillingstiltag, hvor vi i to på hinanden følgende udstillinger, *Selvspejlinger I og II*, satte fokus på selviscenesættelse, selvoplevelse og selvfremstilling. Samtidig udfoldede vi udstillingsmediet som en dynamisk størrelse, der ikke er et endegyldigt udsagn, men altid både er under forvandling og til forhandling. Rammesætningen var i de to udstillinger den samme. Inden man trådte indenfor i udstillingen, kunne man tage et billede af sig selv i Nina Saunders og Ernesto Spinellis fotoautomat og straks se det projiceret op på væggen bag ved automaten ved siden af en blanding af de forrige gæsters portrætter. På den måde blev det væsentlige forhold mellem det individuelle og universelle slået an allerede i indgangen. Ved udgangen opstod der en mere diffus situation, når man trådte ind i Olafur Eliassons spejlinstallation, hvor man med blinkende horisontlinier i et uendeligt rum så sig selv som kun glimtvis værende til stede og således fik sin skrøbelige position i verden direkte ind gennem sanseapparatet. Herimellem blev man i den første af de to udstillinger

konfronteret med sin egen bevidste selviscenesættelse, når man for eksempel kunne indgå i en portrætvæg og tage selfies med bl.a. en guldalderkvind. I den anden blev man snarere konfronteret med sin ubevidste og til tider ret overraskende selviscenesættelse, når man for eksempel trådte gennem den vægkonstruktion, der delte rummet, og uforvarende pludselig blev et legemsstort figurmaleri i gulddramme – et portræt blandt de øvrige portrætter på væggen og dermed et objekt for andres blikke.

I museets rum for eksperimenterende kunst tog Lise Blomberg samtidig favntag med en anden klassisk genre inden for billedkunsten, landskabsmaleriet, i sin soloudstilling *Legepladsen*. Med en optagethed af farveflader som moduler og rumlige komponenter lod hun sine farvestærke og nærmest minimalistiske landskabsbilleder brede sig ud i vores rum ved at omsætte nogle af de skarptskårne billedmoduler til relieffer på væggen og selvstændige skulpturelle elementer i udstillingsrummet. Denne konceptuelle tilgang til genren blev bragt til fuld udfoldelse i Byparken ved siden af museet, som Blomberg skabte en malerisk installation til – et stiliseret legehus, der var omgivet af en særegen, koloristisk beplantning, som selve huset var farvesat efter. På den måde sprængte Blombergs projekt ikke alene grænserne for det todimensionelle maleri. Med denne form for rumligt maleri trængte kunsten også ud dér, hvor folk mindst ville vente at finde den.

I sommerperioden kunne man desuden opleve Lasse Jægers bearbejdede personlige minde fra vores fælles hukommelsesbank i hans lyd- og videoinstallation *Version 90210.2.1*, hvor minderne om at være et ungt menneske tog form efter noget af det materiale, de er fremkaldt af – en enkelt scene fra tv-serien *Beverly Hills*. Men i denne remixede version var intet længere, som det plejer at være – her var lyd og billede blevet behandlet på en sådan måde, at noget helt nyt kunne træde frem. Projektet rejste således spørgsmål om ungdommens eksistentielle tvivl, og om, hvordan et minde kan tage form af noget sanseligt – om man kan stole på det, man ser.

Årets sidste udstilling var den første i museets *Wunderkammer*-trilogi, for hvilken vi modtog Bikubenfondens udstillingspris *Vision* i 2017. Vi arrangerede udstillingen *Wunderkammer 1 – flydende form* i nært samarbejde med professor i fysik ved DTU, Tomas Bohr, og bragte således billedkunsten i tæt forbindelse med fænomener inden for Bohrs forskningsfelt, fluid dynamik, der undersøger væskers bevægelser. Man trådte ind i mørkmaledede labyrintiske rum, hvor der ventede overraskelser om hvert hjørne, og hvor man kom meget tæt på den kunst, der var valgt til Bohrs dragende fem eksperimenter – forsøgsopstillinger, som publikum blev inviteret til at deltage i. For eksempel kunne man nærstudere, hvor overraskende mange former noget så dagligdags som en hvirvel i et badekars afløb kan antage. Billedkunsten heromkring havde på forskellige måder med dette fænomen at gøre, fx Ferdinand Ahm Kragss store tegninger med hvirvler, der på en flydende baggrund af bølgende mønstre synes at være i dynamisk rotation. Både her og ved de fire andre eksperimenter kunne man tydeligt sanse, hvordan kunsten og videnskaben begge forsøger at udvide vores billeder af verden. Og ved på denne måde at forene kunsten med fænomener, som vi alle er fortrolige med, forsøgte vi at bringe kunsten sammen med publikums livsverden, således at den kan få eksistentiel betydning for det enkelte menneske.

Den årligt tilbagevendende *Håbperiode* blev som altid indviet på de dødes dag den 2. november – denne gang med en storstilet intermedia-performance af Eric Andersen, *Håb og Ilddåb*, der lod dans, billedkunst og musik smelte fuldstændig sammen til en unik scenekunstnerisk præsentation, hvor de enkelte kunstarter voksede i mødet med hinanden. *Håb og Ilddåb* blev skabt specielt til Esbjerg Ensemble og en solodanser, der legemliggjorde den Pandora, som er den tilbagevendende hovedskikkelse i Esbjergs

Håbeperiode. Projektet fortsatte som installatorisk udstilling på museet hele håbeperioden fra de dødes dag til fastelavn. Samtidig befandt de efterhånden velkendte *Håbesteder* sig atter i den virtuelle verden – på facebook.

Alle årets udstillinger og projekter var planlagt, arrangeret og produceret af Esbjerg Kunstmuseum i nært samarbejde med de involverede kunstnere og forskere.

FORSKNING OG FORMIDLING

Forskningen på Esbjerg Kunstmuseum er med udefrakommende bevillinger markant styrket og sikret nogle få år frem på to hovedområder, det kunstvidenskabelige og publikumsundersøgende. Efter ansøgning bevilgede Ny Carlsbergfondet i 2016 museet et treårigt postdoc-stipendium om kunstens sociale potentiale, der i samarbejde med Københavns Universitet og ph.d. Mette Højsgaard fortsatte i 2018. I sit projekt om kunstens sociale potentiale undersøger hun den danske konkrete kunst i efterkrigstiden og dens ideologiske arvtagere i samtidskunsten. Projektet vil således øge vores viden om selve kernen i museets samling betragteligt og samtidig bidrage til den øvrige forskning inden for området ved at belyse væsentlige problemstillinger om kunstens politiske og sociale dimensioner. Som afslutning på projektet involveres Højsgaard med sine forskningsresultater i en udstilling på museet i den serie, vi indledte i 2013, hvor vi med afsæt i de seneste kunstvidenskabelige forskningsresultater præsenterer og aktualiserer et hovedværk i museets samling sammen med værker, der rummer tilsvarende bestræbelser inden for samtidskunsten.

Ligeledes fortsatte samarbejdet med en forskergruppe på Københavns Universitet under ledelse af postdoc, lektor og psykolog Tone Roald. Fra Det Frie Forskningsråds excellensprogram har hun modtaget støtte til et flerårigt projekt, der søger at udvikle en ny teori om, hvordan oplevelser med billedkunst påvirker den menneskelige psyke. Projektet *Hvordan virker visuel kunst? en undersøgelse af æstetisk erfaring* ligger i forlængelse af museets mangeårige forskningsprogram i publikums oplevelser og af Tone Roalds ph.d.-afhandling, som hun i sin tid indsamlede data til på Esbjerg Kunstmuseum.

I 2018 fortsatte vi også arbejdet med at opgradere museumsinspektør Christiane Finsen til ph.d.-niveau i overensstemmelse med den nye museumslovs krav til museumsansatte. Som del af sit forskningsprojekt *Mellem institution og livspraksis - en gentænkning af museet som mulig katalysator for integrationen af kunst og virkelighed* blev hendes artikel om, hvordan museer kan skabe rammer for meningsfulde personlige oplevelser, antaget som hovedartikel i et kommende nummer af *Nordisk Museologi* i forlængelse af en peer review proces.

Både Christiane Finsen og undertegnede leverede indlæg om forskning- og udviklingsprojekter til ODMs årsmøde; Finsen om emnet for ovenstående artikel og undertegnede om udviklingsprojektet *Selvspejlinger* som et dynamisk og undersøgende udstillingsformat, hvor betragter og museet reflekteres. Museet indgik i 2018 også samarbejde med kunsthistoriker Gitte Lønstrup del Santo om at teste en nyudviklet app, *Art speaks of you*, der gør det muligt for vores gæster at fordybe sig både i kunsten og sig selv.

På det uddannelsesmæssige område afsluttede vi et storstilet, flerårigt samarbejdsprojekt mellem kommunen, de lokale natur- og kulturinstitutioner og de nye skoledistrikter, *Styrkede kompetencer gennem alliancer*, som var blevet til på initiativ af museumsinspektør Birgitte Ørom. Substantielt støttet af Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling havde projektet til formål at styrke det lokale samarbejde, således at alle

børn ideelt set kan få betydningsfulde læringsoplevelser på kommunens natur- og kulturinstitutioner i løbet af deres skoletid. Museets bidrag til projektet indgik i kommunens nye tiltag *Smart skolestart* som et pilotprojekt i samarbejde med Urban-skolen og dagtilbudsområdet i Midt- og Østerbyen. Her besøgte børnene kunstmuseet både i børnehaven, førskolen og indskoling. De fik således ikke alene føling med kunst fra begyndelsen; deres personlige kunstopplevelser blev også et fælles forankrings- og referencepunkt fra børnehavealderen til 1. klasse.

Vi kunne ligeledes med succes afslutte udviklingsprojektet med daginstitutionsområdet *Børn, kunst og kontinuitet*, som Birgitte Ørom også havde skaffet midler til, og som blev gennemført med pædagog og kulturformidler Diana Boholm som en nøgleperson, der både arbejdede på begge kunstmuseer i kommunen og i daginstitutionerne. Og ligesom vores bidrag til *Smart skolestart* tog også dette projekt afsæt i Esbjerg Kunstmuseums forskningsresultater, der bl.a. viser, hvordan nærkontakt med billedkunst kan få afgørende betydning for børns liv. Derfor fungerede børn og pædagoger som medudviklere af forskellige forløb, som gav vedkommende oplevelser med professionel billedkunst – oplevelser, der netop fik positiv indflydelse på børnenes trivsel, kompetencer og sproglige udvikling eller, kort sagt, deres måde at tage verden til sig på.

I 2018 fortsatte vi desuden samarbejdet med Urbanskolen om deres kulturprofil. Og vi blev involveret i to sociale projekter, som kommunen samarbejder med fonde om; dels *Medvind*, som har til formål at bedre rammerne for den sociale mobilitet i Østerbyen, dels *By i balance* på Stengårdsvej, hvor grundideen er at lade kunst indvirke positivt på udsatte børns hverdag.

Forud for *Billedkunstens dag* havde over 250 folkeskoleelever, fordelt på ti klasser, anvendt museets specielt udviklede materiale som forberedelse til en workshop, hvor de på dagen sammen skabte ét stort fælles værk, inspireret af udstillingen *Selvspejlinger 1*. *Billedkunstens dag* var arrangeret i samarbejde med Danmarks Billedkunstlærere/Esbjerg. Og i lighed med tidligere år blev *sommerbilledskolen* også i 2018 hurtigt fyldt op, selv om vi fordoblede timetallet. Her kunne børn fra 7 til 15 år under kyndig vejledning udvikle deres kreative potentiale med afsæt i sommerens aktuelle særudstillinger. Bl.a. satte børnene farve til selve Byparkens beplantning og græsareal.

Til hver særudstilling blev der desuden udarbejdet både utraditionelle introduktioner og formidlingstiltag, som matchede udstillingens helt særlige karakter og involverede publikum meget direkte som medskabende. Eksempelvis kunne man allerede inden, man trådte ind i udstillingen *Selvspejlinger 2* få direkte føling med temaet ved at eksperimentere i et æstetisk laboratorium i indgangspartiet. Sådanne alternative formidlingsformer og introduktioner til kunst bygger på mange års forskning i publikumsoplevelser og bryder med den udbredte museale autoritative fremstillingsform.

ARRANGEMENTER

Årets skiftende særudstillinger dannede udgangspunkt for workshops, der blev udviklet som særligt tilbud til skoleklasser i løbet af året og til børn i vinterferien, påsken, efterårsferien og julen. Hver workshop tog afsæt i den aktuelle særudstillings særlige karakter og værker.

Igen i år stillede *Teater Blik* op på museet med en forunderlig, kunstnerisk teaterforestilling i børnehøjde, *Hvad nu hvis*. Desuden rykkede Kunstpartiet ind med en performance, hvor skoleelever besatte museet for at komme helt tæt på kunsten og dens betydning for livet. Krydsfeltet mellem billedkunst og andre

kunstarter blev endnu en gang opdyrket, da Eric Andersen skabte den ovennævnte intermediaperformance til Esbjerg Ensemble og en solodanser, der finurligt placerede publikum midt i det hele – på Musikhusets store scene. Og endelig lod både fløjtenist Stine Benjaminsen alias *Recorder/Recorder* og Esbjerg Ensemble sig hver især inspirere musikalsk af udstillingen *Selvspejlinger 2* til to særlige koncerter, der fandt sted midt i udstillingen.

I lighed med tidligere år deltog vi også i 2018 i *Marbækdagen, Esbjerg Festuge, Fantasyfestivalen* og *Forskningens Døgn* med helt nye tiltag, udviklet specielt til disse begivenheder. Bl.a. flyttede vi ind på byens hovedtorv med et kreativt værksted, hvor børn kunne lave eksperimenter og små papirarbejder med afsæt i Richard Mortensens *Barselsfest hos fuglene*. Og så deltog vi i det landsdækkende projekt *Kend dit land*, hvor 4. klasser blev sendt på busture rundt i Danmark for at opleve landets mangfoldige kultur, natur og historie. Som sædvanlig skulle man være hurtigt ude for at sikre sig en plads til museets eftertragtede ferniseringsmid-dage, hvor Restaurant Kunstpavillonen oversætter billedkunsten til gastronomi og kreerer retter, der raffineret og humoristisk matcher de aktuelle udstillinger.

ERHVERVELSER OG STØTTE

Samlingen blev i 2018 forøget med 11 værker. Dels gennem en værkdonation, dels finansieret af Ny Carlsbergfondet og Slots- og Kulturstyrelsen kunne vi erhverve seks værker af Tina Maria Nielsen, som indgik i kunstnerens soloudstilling, *Hello Darknes*, i 2017: *Double blind, Tilbage til tomten, Stream, Værk/sted skulptur* og *Alle mister noget ingen kan erstatte*. Tilsammen integrerer disse værker de ideer og temaer, som kunstneren har arbejdet med gennem sin mangeårige konceptuelle praksis som billedhugger, og således styrker hele dette ensemble af arbejder markant den konceptuelle retning, som er et særligt fokusområde i vores samling. Som et bidrag til samlingens konkrete og konstruktivistiske retning købte vi på auktion Troels Aagaards relief *On the Shoulders of Giants*, der i 2009 blev skabt til et maleri af Richard Mortensen i museets samling, *Formkompleks foran hvid grund*, som Aagaards bidrag til særudstillingen *Kontrapunkt II*. Samme retning blev styrket med donationer fra Ny Carlsbergfondet af Freddie A. Lerches fire værker *B.S. 8G-08, B.S. 9G-08, B.S. 10G-08, B.S. 11G-08*, der i 2009 deltog i udstillingen *Trialog* på museet, og Thorbjørn Laustens røde lysinstallation *RUM*, som komplementerer de værker, museets samling i forvejen rummer af kunstneren.

Foruden denne støtte til erhvervelser fik vi store ekstrabevillinger til årets udstillinger, formidlingsprojekter og forskningsarbejde. *Wunderkammer – flydende form* blev til på baggrund af det generøse beløb, der fulgte med Bikubenfondens tildelig af visionsprisen, mens Lise Blombergs udstilling *Legepladsen* blev støttet af Else og Erik Jørgensens Fond. Til Eric Andersens intermediaperformance modtog vi støtte fra Statens Kunstfond, A.P. Møller Fonden, Beckett Fonden og Dansk Komponistforening. Fra Statens Kunstfond fik vi desuden refunderet kunstnerens visningsvederlag, mens Ny Carlsbergfondet støttede vores postdoc-stipendium. Endelig bidrog Esbjerg Kommune til projekt *Børn, kunst og kontinuitet* med bevilgede statsmidler og kommunalt tilskud. Esbjerg Kommune støttede desuden årets *Fantasyfestival, Juleworkshop* og *Billedkunstens dag*. Flere virksomheder, der deltog i realiseringen af *Wunderkammer*-projektet, bidrog også økonomisk med støtte, nogle i form af annoncering: Lumière, Lindpro, Ytzen og Tjæreborg Malerforretning.

ØKONOMI

Esbjerg Kunstmuseum er en selvejende institution, der drives af Esbjerg Kunstforening. Omsætningen var i 2018 på 9,9 mio kr. Esbjerg Kommune betaler langt hovedparten af driften med et beløb, der udløser maksimalt statstilskud. De resterende tilskud er støtte fra Esbjerg Kommune, Statens Kunstfond, fra fonde og sponsorer og fra medlemmer af Esbjerg Kunstforening, fra donatorer og virksomheder. Uden denne ekstraordinære støtte og uden medlemmernes bidrag ville det ikke være muligt at opretholde museets høje aktivitetsniveau endsi­ge bevare positionen som et af landets toneangivende museer for moderne kunst og samtidskunst.

BESTYRELSESMEDLEMMER 2018

Formand: Overlærer Jørgen Broch

Næstformand indtil d. 23/4: Overlærer Ole Troelsen

Næstformand fra d. 23/5: Landinspektør Søren Nordby

Kasserer: Advokat Peter Schmitz

Direktør Palle Rosendahl

Lods Leif Kronberg Christensen

Landinspektør Søren Nordby

Landmåler Jens Erik Bundgaard

Skoleinspektør Carsten C. F. Møller

Fra d. 23/4: Morten Hahn-Pedersen

PERSONALE 2018

Museumsdirektør Inge Merete Kjeldgaard

Museumsinspektør Christiane M. Finsen

Museumsinspektør Birgitte Ørom

Museumsinspektør Cecilie Lykkegaard Nielsen

Forvalter Lean Pedersen

Projektmedarbejder Diana Boholm

Museumsassistent Christa Guldbrandt

Kustode Anette Lykke-Kjeldsen

Kustode Lis Madsen

Kustode Kirsten Hørlyck

Kustode Käthe Hansen

Rengøringsassistent Margrethe Buch

Assistent Elias Buch

Adjungeret

Postdoc Mette Højsgaard

Inge Merete Kjeldgaard, museumsdirektør